

Udsat auktion

Det meddeles herved, at tidligere bekendtgjort tvangsauktion (AS 543/93) over matr. nr. 6 d, Hovi v/ Advokatfelagið j. nr. 36716 der var berammet til den 02. december 1993 kl. 09.40, er udsat til

torsdag 16. december 1993 kl. 11.50

Færøernes fogedret, den 08.12.93
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

torsdag den 06. januar 1994 kl. 13.00

tvangsauktion, (AS 446/93) over 1/2 del af matr. nr. 1145 at, og ea, Tórshavn beliggende Blankagøta 12, Tórshavn.

Auktionen er begæret af advokat Friðá Patursson, Fr. Petersensgøta 9, Tórshavn, tlf. 1.1145 (j. nr. 920113) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus, på en 505 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 75 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 08.12.93
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

torsdag den 06. januar 1994 kl. 13.40

tvangsauktion, (AS 389/93) over matr. nr. 64 c, Hvannasund beliggende Hvannasund.

Auktionen er begæret af advokat Jógván Ellefsen, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 34836) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 372 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 121 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 07.12.93
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Eg gloymi ongantið

– Hevði eg bara ikki verið fullur, sá alt øðrvísi út í dag. Vinmaðurin doyði á staðnum og ferðsluvánlukkan hevur sett seg rimmarfast í minnið hjá 33 ára gamla Hans, sum koyrði bilin

Tað er sunnkvöld tann 6. juni 1986. Eitt stilt og friðarligt hásumarkvöld ímillum kl. 21.30 og 22.00. Ein ljósbláur Saab koyrir suðureftir Eiðisvegnum, á veg til Streymnesar. Við róðrið situr 27 ára gamli Hans og undir liðini á honum vinmaðurin, sum tá var 24 ár. Teir hava verið á Eiði og vitjað ein vinnmann. Teir hava fingið nakrar litlar niðurum og hava lænt eina flösku av Akvavit. Nú ætla teir sær til Streymnesar at finna ein privatsjáfør. Síðani skulu teir víðari suður til Havnar í Kvældlot í dans.

Teir sita og práta um fiskiskap og um hvussu kvöldið í Havn man fara at roynast. Á dúrkinum framman liggur tann grønna flöskan av »pikatræði«. Skemtandi kallar vinmaðurin hetta slagðið so, tí Akvavit er so herskið at fáa niðurum. Onki sitrón er at blanda við í bilinum og tí verður onki drukkið.

Misti tamarhaldið

Komnir suður ímóti Láknum, við djúpu gjónna, smalkast vegurin. Bilurin, ið koyrir við 80 km ferð, er komin ov nær tí knappa vinstravinginum og Hans traðkar bremsuna í botn.

Í stilla summarkvöldinum hoyrist bert ein brestur. Hans hevur mist tamarhaldið á bilinum. Tann blái Saab'urin sleingist niðan í hamaran, trillar runt og heldur fram tvørtur um vegin oman í stabbasteinarnar. (Ongin auðoverja). Bilurin stæðgar á skráninginum, beint oman fyri gjónna. (Kanning av bilinum visti, at bert bremsan á høgra forhjóli virkaði).

Vinmaðurin doyði

Hans greiðir stillisliga frá hendingini. Sjey ár eru liðin, men júst hesi sekundini hava sett seg rimmarfast í minnið hjá honum.

– Vinmaðurin datt úr bilinum og eg langaði bringuna í róðrið og svímaði. Síðani minnst eg bert, at fólk komu og tóku meg út úr bilinum. Ein maður spurdi, um eg var einsamallur, og eg svaraði ja. Eg vildi vera solidariskur yvir fyri vinnmanninum, so at vit í minsta lagi høvdu somu frágæing til politiið.

Men tástáðni fataði Hans hvussu álvarsom vanlukkan var. Fólk høvdu verið

niðri í gjónni og leitað. Tey høvdu funnið vinnmannin. Hann var deyður á staðnum.

Ringdi sjálvur

Politinum varð fráboðað og Hans varð koyrdur heim til foreldur síni í Streymnesi.

– Pápi mín noyddi meg at ringja til politiið og sjálvt um teir longu tá høvdu hoyrt um vanlukkana, so hevði hetta nógv at týða fyri meg seinni. Eg varð noyddur at siggja veruleikan í eyguni. Spakuliga byrjaði tað at ganga upp fyri mær hvat ið hent var.

Politiið kom og Hans varð fluttur til Havnar og blóðroynd varð tikin av honum. Promillan var 1,2.

Jarðarferðin

Tíðin beint aftan á gekk skjótt. Hans greiðir frá, at tað einasta hann minnst serliga væl eftir vanlukkana er sjálv jarðarferðin.

– Tá eg sá kistuna við vinnmanninum, hugsaði eg, at betur var um eg sjálvur hevði ligið í henni – ella at tað høvdu verið tvær kistur. Hálvt ár seinni varð Hans dømdur fyri óviljað mann-dráp. Hann fekk 4 mánaðar fongsul og misti koyrikortið í fimm ár.

Dømdi seg sjálv

Men dómurin hjá Føroya Rætti var bert ein staðfesting av tí, sum var hent.

– Dómurin hjá mær sjálvum var nógv harðari. Eg fór at drekka illa og var ikki til

at fáast við. Eg vildi fegin tosa um tað, sum var hent, men eg fekk ikki gjørt hetta edrúur. Alt kom øvugt fyri. Eg misshildi øll – og øll misshildi meg.

– Eg fekk onki gjørt við, at vinmaðurin var deyður... hetta var tann kaldi veruleikin... men ringast var at mæta vinnmonnum og familjuni hjá honum.

– Tað løgna var, at tey øll vildu fegin tosa við meg og hjálpa mær, men eg gjørdi sjálvur eina gjógv ímillum okkara.

Fór at drekka

Soleiðis gekk í eini tvey ár. Hans fór til skips og hvønn tann einasta dag og fleiri ferðir um dagin mól ólukkarnar í høvðinum á honum.

– Tá hevði eg fingið so stórar rúsdrekkatrupulleikar, at onki annað var at gera, enn at fara í viðgerð.

Og ferðsluvánlukkan var tað fyrsta, hann fór í holt at arbeiða við.

– Tástani fekk eg tosað um vanlukkana edrúur. Innast inni visti eg, at eg ikki hevði gjørt tað við vilja og hetta hjálpti mær. Men tað var torført at fáa onnur at skilja hetta.

Lívið broyttist hjá Hans og hóast vanlukkan í dag, sjey ár aftaná, ikki órógv hansara gerandisdag eins nógv sum hon gjørdi, so fer hann ongantíð at gloyma deyða vinnmann sín.

– Og eg vil heldur ikki gloyma. Í dag má eg royna

at liva við tí, sum hendi. Men eitt er gott, og tað er, at eg havi fingið sama samband við familju og vinnmenninar hjá honum sum eg hevði áður.

Kundi verlið øðrvísi

Hans hevur ikki so stóran tørv á at tosa um vanlukkana longur. Men hann heldur tað hevur stóran týðning at upplýsa onnur um hvat ið henda kann.

– Í einum brotparti av einum sekundi broyttist lívið hjá mær totalt. Ofta hugsar eg, at um bert bremsurnar vóru í lagi og vit høvdu nýtt trygdarselar, so var vanlukkan ongantíð hend.

– Men hetta nyttar so lítið og bert eitt kann eg siga heilt víst og tað er, at um ikki var fullur, tá eg koyrði bilin, so hevði alt sæð øðrvísi út í dag.

BILLUTIR

útvegast til
**FLEST ALLAR
BILAR**

Fa. BILLUTIR
Tlf. 21605 Fax. 21666